

ת"פ 4788/09/15 - מדינת ישראל נגד מ"ס

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 4788-09-15 מדינת ישראל נ' מ"ס

לפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל

ע"י יחידת התביעות

משטרת ישראל

המאשימה

נגד

מ"ס

ע"י בא כוחו עו"ד טליה רם

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם, תושב ירושלים יליד 1977, הורשע על פי הודאתו בעבירה של גידול סמים לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973, ובעבירה של החזקת נשק לפי סעיף 144א' לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

2. הודאתו של הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון, אליו הגיעו הצדדים בדיון מיום 12.7.17, לפיו הוסכם כי כתב האישום יתוקן, הנאשם ישלח לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר אשר יתייחס, בין היתר, גם לשאלת ביטול ההרשעה. לעניין העונש הוסכם כי עמדת המאשימה תגובש לאחר קבלת התסקיר, וכי ההגנה תטען באופן חופשי. עוד סוכם, כי ההגנה תהא רשאית לטעון לנושנות הנשק ואי תקינותו, ככל שהדבר לא יסתור את חוות הדעת שתוגש בעניין זה.

3. מכתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם קודם לביצוע העבירה ח"י בהולנד, מספר שנים, שם למד את רזי המקצוע של גידול סמים מסוג "גארס". ביום 18.5.15 בשעה 11:00 או בסמוך לכך, ברחוב ושיץ בירושלים, גידל הנאשם 215 שתילי סם מסוג קנבוס, במשקל 10.86 ק"ג נטו. לצורך גידול הסם, ייבא הנאשם מהולנד ומאפריקה שישה זנים שונים של סם הקנבוס בהם טנגילופ, טרייניג די, סומאנגו, קאלימיסיסט, ומאלווי. הנאשם בנה מעבדה בתוך חדר בדירה שהחזיק. בתוך החדר נמצא ציוד רב שכלל אוהלים, חומרי דישון, גופי תיאורה, מערכת השקיה, מפוח, מכשיר אדים, שנאים ודברים נוספים. הנאשם השקיע סכום כולל של כ- 20,000 ₪ במעבדה שיצר לצורך גידול הסמים. כמו כן, החזיק הנאשם על שולחן בסלון דירתו, אקדח שמספרו 153453, פונדה לאקדח ומחסנית

מבלי שהיה לו היתר להחזקתו.

תסקיר שירות מבחן

4. בעניינו של הנאשם הוגשו ארבעה תסקירי שירות המבחן, אשר עקבו אחר התנהלותו של הנאשם בפרק זמן של כשנה, כפי שיפורט להלן;

תסקיר שירות מבחן שהוגש ביום 1.2.18 מלמד כי הנאשם יליד 1977, רווק ואב לילדה בת 12, סיים 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות. הנאשם התגייס לצה"ל, שירת כלוחם וכמדריך לוחמה בטרור, במהלך שירותו הצבאי, בעת חופשה בביתו, היה עד לפיגוע חבלני במרכז ירושלים ובעקבות כך הוא סובל מתסמינים פוסט טראומטיים. הנאשם פנה לקבלת טיפול מתאים והוצע לו לשלב תרפיה וטיפול תרופתי, אך סירב והחל לעשות שימוש בסמים מסוג מריחואנה. במהלך שהותו בהולנד פנה לפסיכיאטר מקומי, אשר מצא כי הנאשם סובל מהפרעת דחק פוסט טראומטית, הפרעת דיכאון ומתלות במריחואנה. עם שחרורו מצה"ל השתלב בעבודה כמדריך מטווח, מתוקף תפקיד זה נשלח למספר משימות ברחבי העולם כיועץ ביטחון ואבטחה. ממכתב המלצה שהתקבל ממעסיקו, עלה כי הנאשם יודע להתמודד היטב עם דרישות המקצוע מתוך ערכים ומהימנות גבוהה. הנאשם התגורר בהולנד בשנים 2002 - 2014, בתקופה זו עבד בעבודות שונות, בין היתר, בגידול מריחואנה. באותה תקופה הכיר את בת זוגתו ונולדה בתו, בהמשך הם נפרדו והוא ממשיך לשמור על קשר רציף עם בתו, הכולל ביקורים בהולנד ובישראל לעיתים קרובות. כיום ובעקבות מעצרו, שב להתגורר בישראל בבית אמו, והוא אינו עובד. ממכתב שהציג ממעסיק בחברת "דמומאן" עלה, כי עבר את מבחני הקבלה, ואולם בשל מעורבותו בפלילים, לא יכול להתחיל עבודתו, אלא אם עניינו יסתיים ללא הרשעה. מתוך התסקיר עוד עלה, כי הנאשם החל לעשות שימוש בסמים בגיל 21, מיד לאחר הפיגוע לו היה עד, וכתוצאה ממשבר רגשי שחווה בעקבותיו. השימוש בסם הפך למסיבי ובתדירות גבוהה, והיום מסר כי הוא אינו משתמש עוד בסמים בשל ההליך הפלילי. הנאשם שלל נזקקות טיפולית להפסקת השימוש בסמים, על אף התרשמות שירות המבחן, כי הנאשם מגלה דפוס התמכרותי לשימוש בסמי מריחואנה כדרך התמודדות עם קשייו השונים, וכי השימוש התדיר שעושה פוגע בתפקודו היומיומי. עוד התרשמו, כי הנאשם מתקשה להכיר בעצמו כסובל מבעיית התמכרות לסמים ומטשטש דפוסים אלה, לצד זאת, בדיקות לאיתור שרידי סם העלו כי הנאשם מצליח להימנע משימוש בסמים. לאור האמור, הנאשם הופנה להליך אבחון וטיפול ביחידה להתמכרויות של"מ על מנת שתוכן בעניינו תוכנית טיפולית התואמת את צרכיו. הנאשם גילה אמביוולנטיות לטיפול, והתקשה לראות את הצורך בו. לצד זאת, גילה הבנה ראשונית כי טיפול עשוי לסייע לו. הנאשם נעדר הרשעות קודמות וביחס לעבירה קיבל אחריות למעשיו, אם כי, התקשה לראות בחומרתם והחזיק בעמדה קורבנית, תוך שהביע כעס רב על מערכת החוק. התרשמות שירות המבחן כי ברקע לביצוע העבירות מצוקה רגשית חריפה, תחושת דיכאון ותסמינים פוסט טראומטיים מהם סובל הנאשם לצד התמכרות לסמי מריחואנה. לאור החשיבות הרבה שראו בהליך טיפולי המליצו על דחית הדיון בשלושה חודשים, לצורך מעקב.

תסקיר שירות מבחן שהתקבל ביום 9.5.18 מצוין, כי לאחר שהופנה ליחידת של"מ, עבר הנאשם תהליך אבחון מקיף שכלל מספר מפגשים, ובמקביל מסר בדיקות לאיתור סם. במהלך האבחון עלה, כי הנאשם סובל הן מהתמכרות לסמים, והן מתסמינים פוסט טראומטיים, ולצורך בחינת מסגרת המתאימה לצרכיו נקבעה בעניינו,

וועדת אבחון ביום 18.5.18. לאור האמור, התבקשה דחית הדיון פעם נוספת.

תסקיר משלים שהתקבל ביום 2.7.18 העלה, כי בפגישה נוספת שקיימו בעניינו של הנאשם בשילוב מנהלת היחידה, הביע מוכנותו להשתלב בהליך טיפולי ארוך טווח ביחידת של"מ, הכולל שיחות פרטניות וביקורת מעקביות לאיתור שרידי סם. בהתאם לכך, הוחלט כי יבחנו אפשרויות טיפול נוספות בעניינו ואף פנייה ליחידה לנפגעי קרב. במהלך תקופת הדחיה הנאשם לא מסר בדיקות לאיתור שרידי סם, בשל נסיבות טכניות שאינן קשורות אליו. יחד עם זאת, נקבעו עמו בדיקות מעקביות מידי כשבועיים. לאור האמור, ולאור מורכבות מצבו והחשיבות הרבה שרואים בשילובו של הנאשם בהליך טיפולי המליץ שירות המבחן, על תקופת דחיה נוספת לתקופה של ארבעה חודשים שבמהלכה יבחנו השתלבותו בטיפול.

תסקיר משלים נוסף שהתקבל ביום 1.11.18 מלמד, כי בתקופת הדחיה הנוכחית, נערכו ניסיונות רבים, לרבות פגישות, שיחות טלפון ושיתוף פעולה מלא עם יחידת של"מ על מנת לגייס את הנאשם להשתלבות בטיפול. אולם, הנאשם גילה אמביוולנטיות וביטא כעס כלפי מערכת החוק והמסד. שירות המבחן קיימו עמו מספר מפגשים וכן שמרו על קשר רציף עם הגורמים המטפלים ביחידה. כחלק מהניסיון הטיפולי בתקופת הדחיה נקבעו לו מועדים קבועים לבדיקות לאיתור שרידי סם. ביום 29.7.18 נתפס הנאשם כאשר הוא מזייף בדיקה, לאחר מכן זומן לשיחת בירור, לא הגיע ולא ענה לניסיונות שירות המבחן ליצור עמו קשר טלפוני, לא יצר קשר מיוזמתו וניתק קשר עם שירות המבחן ועם היחידה להתמכרויות של"מ. במהלך חודש אוקטובר, כשבועיים לפני הדיון יצר הנאשם קשר עם שירות המבחן ובפגישה שנערכה עמו מסר כי הוא איננו מעוניין כלל להשתלב בטיפול וכי הוא חש שהשימוש בסמים מסייע לו בהתמודדות היומיומית ומהווה עבורו דרך הישרדותית להתמודדות עם תסמיני הפוסט טראומה מהם הוא סובל. ביחס לבדיקה שבמהלכה נחשד מזייף, מסר כי התקשה להימנע מהשימוש בסמים לאורך זמן והתקשה לשוחח על כך. במהלך התקופה שבה ניתק קשר עם שירות המבחן מסר, כי הוא התקשה למצוא עבודה בשל ההליך המשפטי, וכי הוא פנה לפסיכיאטר לצורך קבלת טיפול רגשי ותרופתי כחלק מהליך תביעה שהגיש נגד משרד הביטחון על מנת שיכיר בו כנפגע פוסט טראומה, ובמקביל בקשה לאישור לקנאביס רפואי. לסיכום, שירות המבחן התרשם מאדם המצוי במצוקה, אשר חווה קשיים רגשיים ותפקודיים משמעותיים. למרות התרשמותם מנזקקותו הטיפולית, הן בתחום הסמים והן בתחום הרגשי, התרשמו כי הפנייתו לטיפול במסגרת ההליך המשפטי מעוררת בו תחושת חרדה וזעם והוא הביע התנגדות לכך. לאור האמור, התרשמו כי בשלב זה הנאשם מתקשה לגלות פניות ובשלות לתהליך טיפולי ארוך וממושך ומתקשה לגלות מודעות רבה יותר למורכבות מצבו. לפיכך, אין הם באים בהמלצה טיפולית בעניינו. לצד זאת, התרשמו כי ההליך הפלילי מהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול, ועל כן מעריכים כי עונש של שירות לתועלת הציבור, לצד תהליך טיפולי בו החל באופן פרטי, יהווה עבורו עונש מקטין סיכון להישנות עבירות נוספות. והמליצו להטיל עליו 220 שעות שירות לתועלת הציבור.

חוות דעת ממונה

5. טרם שמיעת הטיעונים לעונש הורתי על הגשת חוות דעת הממונה על עבדות השירות. חוות הדעת שהתקבלה ביום 31.1.19 לימדה כי הנאשם הביע הסכמתו בפני הממונה לבצע עבודות שירות, אולם לאור העובדה שהנאשם מצוי בהליך טיפולי התבקשה חוות דעת פסיכיאטרית בעניינו.

חוות דעת ממונה שהוגשה ביום 18.3.19 מלמדת, כי הנאשם אינו כשיר לביצוע עבודות שירות בשל כך שתוצאות בדיקות לאיתור שרידי סם, הראו כי הנאשם משתמש בסם מסוג חשיש ומריחואנה.

ראיות לעונש

6. מטעם ההגנה, במסגרת הטענות לעונש, העידו שני עדי אופי והוגשו מסמכים שונים ביניהם חוות דעת פסיכיאטרית, כמפורט להלן;

7. כאמור, הגיש ב"כ הנאשם חוות דעת פסיכיאטרית מיום 19.11.18 אשר נערכה על ידי ד"ר גילי אופיר (מוצג נ/6), אליה פנה הנאשם לצורך כך. ד"ר אופיר התייחסה לכך שהנאשם חווה את הטראומה המרכזית בחייו עוד מתקופת התפתחותו כילד בשל תחושות בדידות ונטישה ותחושת חריגות שחש במסגרות החינוך. ד"ר אופיר התרשמה, כי הנאשם הדחיק לאורך השנים את האירוע הטראומתי שחוה בעקבות הפיגוע שלו היה עד, ובגיל 24 חווה התקף חרדה שבעקבותיו החליט להעתיק מגוריו להולנד. במקביל, החל הנאשם להשתמש בסם הקנביס על מנת להתמודד עם חרדות. בגיל 32 פנה לראשונה למרפאה לבריאות הנפש בהולנד ואובחן כסובל מפוסט טראומה ובמסגרת טיפול נפשי הומלץ לו על טיפול תרופתי, אותו סירב ליטול. בעקבות כך חלה החמרה במצבו הנפשי ולאורך השנים התמודד עם סימפטומים שונים, כאשר לאחרונה בעקבות ההליך המשפטי אף החלו מחשבות אובדניות. ד"ר אופיר אבחנה, כי הנאשם סובל מהפרעה פוסט טראומטית, והמליצה על טיפול נפשי לצד טיפול תרופתי ושיקומי שיכול לכלול גם טיפול באמצעות קנביס רפואי.

8. מר רונן רבני, מנהל מטווח ומדריך ירי מוסמך מטעם משרד הביטחון העיד, כי הוא הכיר את הנאשם בתקופה שהועסק במטווח כמפקח מטווח, עם שחרורו מצה"ל. עוד מסר, כי בתקופה שבה עבד הנאשם במטווח, הפגין אחריות רבה וביצע עבודתו באמינות. ביחס למחסנית שנמצאה בדירתו של הנאשם מסר, כי היא איננה המחסנית המתאימה לאקדח שנמצא אצלו, ולעניין האקדח מסר כי מניסיונו, למרות שלא בדק בעצמו את הנשק, אלא רק הסתמך על ממצאי דו"ח המחלקה לזיהוי פלילי, הנשק אינו תקין וכי לא ניתן להשיג תחמושת עבורו.

9. מר יצחק דיאמנט (סנ"צ בדימוס) העיד, כי הכיר את הנאשם במסגרת פרויקט באפריקה אליו יצאו במסגרת עבודתם בשירות המדינה, למשך שנתיים וחצי. העד שימש כראש צוות והתרשמותו מהנאשם, באותה התקופה, הייתה חיובית.

במשך תקופה שהיו ביחד בתנאים קשים מאוד, הנאשם תפקד בצורה טובה, ולא היתה איתו כל בעיה. העד היה מודע למצבו הנפשי של הנאשם והכלכלי של אביו. אצל הנאשם נמצא נשק משנת 48 אקדח חלוד. העד ציין, כי הנאשם הוא איש נשק ומומחה לכך, עם זאת ציין כי לא ראה את הנשק בעצמו.

טיעוני הצדדים לעונש

10. ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש ציינה את הכמות, הגדולה יחסית, של הסמים שגידל הנאשם בביתו, את המעבדה שתחזק ואת המשאבים שהשקיע בה. כן ציינה את הערכים המוגנים שנפגעו בשל ביצוע העבירה, הן לגבי גידול הסמים והן לגבי החזקת הנשק ללא רישיון.

עוד ציינה ב"כ המאשימה, כי תסקירי שירות המבחן בעניינו של הנאשם, הראו כי הנאשם לאורך כל ההליך גילה אמביוולנטיות וביטא כעס על המערכת, זייף בדיקות לאיתור שרידי סם ולא שיתף פעולה עם הליך טיפולי, וכי התסקיר האחרון שהתקבל בעניינו היה שלילי.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה ביחס לעבירות הסמים, רע"פ 7005/14 **דגן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 30.11.14] - בית המשפט העליון, דחה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירות של גידול סם בכמות של 2,721 גרם והחזקת סם לצריכה עצמית. נדון בבית משפט השלום לעשרה חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה. וכן לרע"פ 1787/15 **עמר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 24.3.15] - בית המשפט העליון, דחה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירות של גידול סמים, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם. בבית המשפט השלום נדון לשמנה חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה ערעורו.

בעניין עבירת הנשק הפנתה, ב"כ המאשימה לת"פ 18510-10-14 **מדינת ישראל נ' אחמד** [פורסם בנבו 3.3.15] - הורשע נאשם בהחזקת נשק ותחמושת ובעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 8-16 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. על הנאשם נגזרו עשרה חודשי מאסר בפועל.

לנוכח טיעונים אלה, ביקשה המאשימה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם הנע בין שמונה -לשמונה עשר חודשי מאסר בפועל, וביקשה למקם עונשו בתחתית המתחם וזאת לאור היעדרו של עבר פלילי, נסיבות חייו המיוחדות ומצבו הרפואי. ב"כ המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם שישה חודשי מאסר בפועל, מאחר ואינו כשיר לביצוע עבודות שירות.

11. ב"כ הנאשם בטיעוניה לעונש, התייחסה לנסיבותיו האישיות של הנאשם שהוא בן 41 רווק ואב לילדה, נעדר עבר פלילי. לטענתה מדובר במקרה חריג, שנסיבותיו המיוחדות מצדיקות חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם. עוד ציינה, כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך מזמנו של בית המשפט. כי הנאשם לא עסק בסחר בסמים, אלא גידל את הסמים לשימושו העצמי בכדי להימנע ממגע עם גורמים עברייניים. ביחס לאקדח שנמצא בחדרו, טענה כי היה מצוי בחזקתו עוד משנת 1998, כשהיה מדריך ירי, וכי האקדח הובא אליו תקול וחלוד וכפועל יוצא מכך אין אפשרות לעשות בו שימוש. בעניין זה, הפנתה לדו"ח פעולה של השוטר שתפס את האקדח בעת החיפוש שביצע (נ/2).

עוד הדגישה ב"כ הנאשם, כי תסקירי שירות המבחן שהתקבלו בעניינו, סקרו את קורות חייו החיוביים, שירותו הצבאי כלוחם וכמדריך לוחמה בטרור, העובדה שהיה עד לפיגוע טרור, ואת היחלצותו לעזרת הפצועים במקום. עוד טענה, כי

הנאשם הורתע מההליך הפלילי וכי הוא מצוי בהליכי שיקום והכרה בו כנכה, ובתהליך להשגת רישיון לקנביס רפואי. ב"כ הנאשם הפנתה, בעניין זה, לבקשה להכרת זכות כנכה (נ/3). כמו כן הדגישה, ב"כ הנאשם את הפגיעה שצפויה להיגרם לנאשם אם תוותר הרשעתו על כנה, לעסוק בתחום הביטחון בחברת "דמומן" וכי המנהלים הסכימו לקבלו בתנאי שלא יורשע בדין, בעניין זה הפנתה למכתב מהמעסיק (נ/4).

ב"כ הנאשם עוד טענה, כי ברקע לביצוע העבירות, הידרדרות מצבה הבריאותי של אמו ושובו של הנאשם ארצה להיות בקרבתה. בעקבות כך הפסיק, הנאשם את הטיפול הנפשי שנטל בהולנד וכתוצאה מכך החריפו תופעות הפוסט טראומה מהן הוא סובל, בעניין זה הפנתה למכתב מהפסיכיאטר שטיפל בנאשם בהולנד (נ/1). עוד ציינה, כי הנאשם השתלב בעבודה במשתלה עם חזרתו ארצה, נפצע בתאונת עבודה והפסיק לעבוד. הנאשם פנה למשרד הביטחון להכרה בו כהלום קרב, בעניין זה הפנתה למכתב אישור ייצוג בתביעה נגד משרד הביטחון (נ/5) וחוו"ד פסיכיאטרית פרטית מטעם ההגנה (נ/6). במקביל פנה הנאשם למשרד הבריאות בבקשה לקבל היתר לשימוש בקנביס רפואי.

לנוכח האמור ביקשה לקבוע בעניינו מתחם עונש הולם רחב שבין שירות לתועלת הציבור ועד למספר קצר של חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם 220 שעות לתועלת הציבור וביקשה לבטל את הרשעתו בדין. ב"כ הנאשם הפנתה לשורה ארוכה של פסקי דין, אליהם אתיחס בהמשך.

12. הנאשם בדברו האחרון, הביע מורת רוחו על כך שההליך בעניינו נמשך מזה כארבע שנים. הנאשם טען, כי על מנת להימנע מההליך המורכב, הוא שהה בחו"ל תקופה של שנים - עשר שנים. עוד טען, כי שב ארצה מחוסר ברירה וכי הוא חש שהמדינה הרסה את חייו בהיבטים שונים, ומבקש לסיים עם ההליך המשפטי על מנת לשוב לחו"ל.

דין בסוגית ההרשעה

13. ההלכה הפסוקה קובעת, כי משהוכחה אשמתו של נאשם יש להרשיעו בדין. וכי הימנעות מהרשעה, שמורה למקרים חריגים והיא אפשרית בהתקיים שני תנאים מצטברים, האחד - כאשר סוג העבירה מאפשר בנסיבות העניין להימנע מהרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. השני - כאשר השלכותיה של ההרשעה הן כה חמורות, עד כדי פגיעה בשיקומו של הנאשם וקיומו של יחס בלתי פרופורציונלי בין אותה פגיעה לבין מעשה העבירה. [ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (3), 337; רע"פ 2323/17 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 2017)].

הנאשם גידל סם מסוג קנבוס הנחשב לסם "קל", אך גידל בכמות גדולה מאוד של הסם למעלה מעשרה ק"ג, ומתוך כתב האישום המתוקן תואר כי הנאשם השקיע בגידול הסם משאבים וכסף רב, הוא יבא סוגים שונים של זני הסם מעבר לים, השקיע בטיפול וטיפוח הסם, לרבות שימוש בכל החומרים והאביזרים הנדרשים לצורך הצלחת הגידולים. בנוסף החזיק הנאשם גם נשק וחלקי תחמושת שעובדת היותם ישנים, לא נסתרה.

לעבירות הסמים ישנן השלכות קשות על המבצעים אותן ועל הציבור כולו בשל הנזקים הישירים והנזקים העקיפים הנובעים מהן. גידול סמים, אף אם נעשה במסגרת ביתית, הוא מעשה הדורש תכנון מוקדם ומוקפד

לצורך הצלחת הגידולים. במקרה דנן, הניבו גידוליו של הנאשם 215 שתילים שהצמיחו כמות רבה של סמים במשקל 10 ק"ג, ומשכך הפגיעה בביטחון הציבור ובבריאותו הם ברמה בינונית- גבוהה.

די בחומרת העבירות ונסיבות ביצוען, כדי שלא לבטל את הרשעתו של הנאשם, מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים. ואולם למעלה מן הצורך אוסיף, כי לא סברתי שהותרת הרשעת הנאשם תהווה פגיעה משמעותית בשיקומו, משעה שהנאשם כלל אינו מעוניין בהליך שיקומי. לפני טען הנאשם, כי הוא מעוניין בסיומו של ההליך המשפטי על מנת לשוב ולהתגורר בחו"ל (עמ' 29 ש' 2-3). כמו כן, בפני שירות המבחן שלל הנאשם נזקקות טיפוליות מכל סוג שהוצע לו על ידם, גילה קושי רב בהימנעות משימוש בסמים ושיתוף הפעולה עם שירות המבחן היה חלקי בלבד. לאור התרשמות שירות המבחן מהיעדר המוטיבציה של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי, אשר עשוי היה לסייע למצוקתו הנפשית ולתלות שלו בסמים, אף שירות המבחן לא המליץ בעניינו, על ביטול הרשעה.

לנוכח האמור לעיל, אני מותיר את הרשעת הנאשם על כנה.

מתחם העונש הולם

14. כאמור, הנאשם הורשע בביצוע שתי עבירות מסוגים שונים, גידול סמים והחזקת נשק ללא היתר, ואולם, מדובר בעבירות שבוצעו באותו הזמן ובאותו המקום. הצדדים אף לא ביקשו להתייחס לכל אחת מהעבירות כאירוע נפרד ולפיכך יש לקבוע כי שתי העבירות מהוות אירוע אחד, שבגינו יקבע מתחם עונש הולם אחד.

15. הערכים המוגנים שנפגעו באמצעות עבירת הנשק הן פגיעה בביטחון הציבור, עבירות נשק עלולות להוביל לפגיעה בגוף ובנפש. הנאשם החזיק אקדח על שידה בסלון ביתו, ומחסנית ריקה, ואולם לא הובאו ראיות לסתור את טענתו כי האקדח ישן, חלוד ותקול (ראה נ/2, וכן עדותו של מר רונן רבני עמ' 19 ש' 1-3), ובכך פוחתת מידת הסכנה הנשקפת כתוצאה מביצוע עבירות הנשק ובהתאם- גם מידת הפגיעה בערך המוגן.

16. עבירות הסמים פוגעות בבריאות הציבור, בשל הנזקים הישירים שנגרמים כתוצאה משימוש בסמים. לעבירות סמים אף נזקים עקיפים הנובעים מביצוע תדיר של עבירות שנועדו לממן את צריכת הסם. וכן מכך שחלק ממשתמשי הסמים עושים, תחת השפעת הסמים, פעולות יומיומיות שהן מסוכנות מטבען, כגון נהיגה או הפעלת ציוד מכני מסוכן, ומגבירים בכך את הסכנה הכרוכה ממילא באותן פעולות. עם זאת, על האף הכמות הגדולה של הסמים שגידל הנאשם, כמות העולה במידה רבה על הכמות הקבועה בחוק לצורך שימוש עצמי, לא יוחסה לנאשם עבירה של סחר בסמים, או החזקת סמים שלא לצריכה עצמית.

17. על הצורך להילחם בתופעת הסמים שפשה בחברתנו, ועל תפקידו של בית המשפט להביע עמדתו, בין היתר, באמצעות ענישה מחמירה לצורך מיגור התופעה, נאמר לא אחת בפסיקת בית המשפט העליון. יפים לעניין זה דברי כב' השופט ג'ובראן בע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 24.7.11);

"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על

כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה".

18. עיון בפסיקה מלמד, כי מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של גידול סמים, במקרים דומים לאלו של הנאשם, הוטלו ככלל עונשים הכוללים רכיב ענישה מוחשי של מאסר בפועל או בעבודות שירות, ראו למשל רע"פ 3154/16 **אוחיון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 18.4.16]; ע"פ (חיפה) 41827-08-10 **פרידמן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 30.12.10]; רע"פ 4512/15 **הרוש נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 6.7.15]; רע"פ 711/13 **הנסן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו 30.1.13]; וכן ראה ת"פ (רמלה) 5787-10-14 **מדינת ישראל נ' אשטיבקר** [פורסם בנבו 13.4.15] והפסיקה הנזכרת שם.

בחנית הפסיקה ביחס לעבירות הנשק, מלמדת על מגמה של החמרה הדרגתית בענישה בגין אלה לאורך השנים האחרונות בשל הסכנות הרבות הפוטנציאליות בנשק. ראו למשל עפ"ג (י-ם) 18257-03-16 **מדינת ישראל נ' טוויל** [פורסם בנבו 6.12.16] והפסיקה הנזכרת שם. עם זאת בהיר כי מידת הסכנה היא פועל יוצא, בין היתר, של תקינות הנשק והמקום שבו הוא הוחזק.

19. בשולי הדברים אציין, כי ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה שרובה ככולה איננה תואמת את נסיבות המקרה דנן, בהם הורשעו נאשמים בעבירות של גידול סמים בכמות הפחותה משמעותית מהכמות המיוחסת לנאשם שלפני, מבלי שיוחסה כלל עבירת נשק, ומשכך אין בידי לקבלה, כך למשל עפ"ג 28110-10-15 **מדינת ישראל נ' דוד** (פורסם בנבו 17.12.15) - הורשע נאשם בעבירה של גידול סמים בכמות, 21 שתילים סכ"ה 3,600 גרם קנבוס; ובכמות עוד פחותה בת"פ 16759-07-17 **מדינת ישראל נ' ביסמוט** (פורסם בנבו); ובעפ"ג 50966-05-15 **מדינת ישראל נ' נתנוב** (פורסם בנבו 8.10.15); אציין, כי אומנם קיימת פסיקה מקלה בעבירות של גידול סמים, אולם באותם מקרים, הנאשם עבר הליך שיקומי אשר אפשר לבית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל הליך שיקומי, שלא כמו במקרה שלפנינו. ביחס לעבירת הנאשם הציגה ב"כ הנאשם פסיקה ישנה, ת"פ (שלום י-ם) 292/06 **מדינת ישראל נ' אלפניש** (פורסם בנבו 6.1.08) - שם דובר בעבירה יחידה של החזקת נשק - לא תקין, ללא גידול סמים ולא בכמות של הנאשם שלפני.

20. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את העבירות שביצע הנאשם מתחיל משישה חודשי מאסר, שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד שמונה - עשר חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

העונש המתאים לנאשם

21. הנאשם בן 41, רווק, נעדר הרשעות קודמות. אזקוף לזכותו את הודייתו בהזדמנות הראשונה בכתב האישום, שכן, בכך יש מידה מסוימת של נטילת אחריות וחיסכון בזמן שיפוטי.

22. אתחשב בנסיבות חייו המורכבות של הנאשם, כפי שאלו באו לביטוי בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו ומחוות הדעת הפסיכיאטרית, שהוגשה מטעמו, אשר תיארו את תרומתו לחברה, כלוחם בשירות צבאי, ובעת שעסק

בעבודות שונות בשירות הביטחון, את מצבו הנפשי בעקבות פיגוע טרור לו היה עד במהלך שירותו הצבאי ואת העובדה שהיום סובל מתסמיני פוסט טראומה. ואולם, לא ניתן להתעלם מהעובדה שהנאשם בוחר להתמודד עם תסמינים אלה באמצעות שימוש בסמים ושולל כל אפשרות טיפולית אחרת שהוצעה לו על ידי שירות המבחן. בנוסף, הנאשם שהה תקופה ממושכת בהולנד ושם עקב התקפי חרדה פנה לטיפול פסיכיאטרי, וממכתבו של הרופא שטיפל בו בהולנד (נ/1), עלה כי הטיפול בנאשם ארך שנה, במהלכה הוא אובחן עם תסמיני דיכאון, ולא הוצע לו טיפול קונבנציונאלי בשל השימוש של הנאשם בסמים.

23. מתוך תסקירי שירות המבחן עוד עולה, כי הנאשם לקח אחריות לביצוע מעשיו ולמרות שביטא אמביוולנטיות ביחס להשתלבותו בהליך טיפולי, תחילה נענה לדרישותיהם, ובמשך מספר חודשים מסר בדיקות לאיתור שרידי סם, שהעידו על ניקיון מסמים. במקביל נבחנה מסגרת טיפולית המתאימה הן לבעיות הנפשיות והן לבעיית הסמים מהן סובל הנאשם.

24. ואולם, הליך השיקום שבו החל הנאשם, הופסק עוד בטרם גובשה תוכנית טיפולית בעניינו בשל כך שנתפס כשהוא מזייף בדיקה לאיתור שרידי סם. הנאשם התוודה בפני שירות המבחן כי הוא אינו מסוגל להימנע משימוש בסמים, וכי הוא אינו מעוניין עוד בשילובו בהליך טיפולי. לאור כך, התרשם שירות המבחן כי הנאשם בעל דפוסי התמכרות ותלות עמוקה בסם המריחואנה, לצד מצוקה נפשית חריפה. עוד התרשמו כי הנאשם לא הצליח לגייס כוחות ולהשתלב בתהליך טיפולי ארוך טווח, על אף נזקקתו לכך.

25. התנהלות זו של הנאשם, מול שירות המבחן, מלמדת על היעדר מוטיבציה שלו לערוך שינוי משמעותי בחייו ולהשתתף, לצד עמדתו הקורבנית וכעסו על המערכת כפי שעלה בתסקירי שירות המבחן, המעידים על חוסר תובנה וצמצום מחומרת מעשיו. כל אלה מקימים חשש לסיכון מסוים הנשקף מהנאשם להישנות התנהגות עוברת חוק, המחייבים שיקולים של הרתעה אישית. כמו כן לא ניתן להתעלם מנסיונו של הנאשם לזייף בדיקות שתן לאיתור השימוש בסמים וכן טענותיו הקשות כנגד מערכת המשפט שאין להן כל שחר והסירוב ליטול חלק בהליך שיקומי. עוד אציין, כי לא מצאתי לאמץ את המלצת שירות המבחן אשר חורגת ממתחם העונש ההולם וזאת על פי הפסיקה הקיימת. כידוע, המלצת שירות המבחן מובאת במכלול השיקולים שעל בית המשפט לשקול ואינה מחייבת (רע"פ 7596/18 שגיב נ' מ"י).

26. ממסמכים שצירף הנאשם, במסגרת הטיעונים לעונש, ניתן ללמוד כי בדצמבר שנת 2016 פנה לקצין התגמולים במשרד הביטחון להכרה בו כנכה (נ/3), ואולם לא צירף הנאשם מסמך עדכני בעניין זה או אישור על הכרה בו כנכה.

27. לאור האמור, יש לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, אם כי לא אמצא עמו את הדין, ולא אחמיר בעונשו מעבר לדרישת המאשימה.

כפי שצוין לעיל, הנאשם לא נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות בשל שימוש בסמים, אחרת היה מוטל עליו עונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות. לפיכך העונש המתאים הוא בהטלת מאסר בפועל.

סוף דבר

28. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שישה חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו. הנאשם יתייצב ביום 1.7.19 בשעה 08:30 בבית המעצר "ניצן" ברמלה.
- ב. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה לפי סעיף 144 לחוק העונשין- התשל"ז-1977 או עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973, מסוג פשע למעט החזקת סמים לצריכה עצמית.
- ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית או כלים לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.
- ד. אני נמנע מהטלת קנס כספי בשל מצבו הכלכלי של הנאשם.

29. מורה על השמדת הסמים וחילוט המוצג.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, 12.5.19 במעמד ב"כ המאשימה עו"ד מאיר לוברבאום ומתמחה צח דהן, הנאשם וב"כ עו"ד טליה רם.

יצחק שמעוני, שופט